

N. Z e l a n d i j o s

L I E T U V I S

N.Z. L.B. Informacinis Biuletėnis Nr.9.
 Red.-Vl. Butkienė, Clifden, Tuatapere R.D. 1951m. gruodžio mėn.

Brangūs Tautiečiai,

Jau trečią kartą man tenka garbė N.Z.L.B. Valdybos vardu sveikinti Tamstas Kalėdų švenčių ir N.Metų proga.

Tu švenčių krikščioniškasis pasaulis laukia su džiaugsmu nuo pat Kristaus užgimimo, ir jas krikščioniškoji žmonija yra sudėjusi naujo ir geresnio gyvenimo viltis. Laukėme tos Kristaus gimimo šventės Lietuvoje, laukėme jos tremtyje Europoje ir tebelaukiame jos čia, vandenynų supamoje N. Zelandijoje. Žinoma, tas laukimas yra kiekvienu atveju skirtingas. Šių Kalėdų išvakarėse visi esame taip giliai pasinėrę į savo buitį, kasdieninį darbą, kasdieninius mažus rūpesčius, jog nė patys nejaučiame, kad daromes tos kasdienybės vergai. Gyvenamoji aplinka traukia mus noromis nenoromis į savo sukurį, nes kasdienybė nemegsta ivairumų. Mes čia, kaip tam vandenynė maži vandens lašeliai: iš tolo žiūrint esame panašūs į viso vandenyno masę, bet iš arčiau, atspindime ne vandenyno, bet Nemuno savybes. Laikas de ja, tirpdo tas mūsų atsivežtas savitas ipatybes ir nejučiomis neša pasroviui: de juo- jame, kad sunku gyventi, sunku centą sutaupyti, sunkiai reikia dirbti. To pasekoje nuleidžiame rankas ir tampame viskam abejingi, išskyrus mie- gą, darbą ir pinigą. Neberandame laiko, o ypač nuotaikos nė laišką pa- rašyti, nė knygą ar laikraštį paskaityti, nė vaiką lietuviškai pamokyti.

Kaip kontrastas mūsų vargams, jei juos vargais gal- me vadinti, stoja prieš akis mūsų brolių tremtinių Sibire besiartinančių Kalėdų švenčių nuotaikos ir vargai.

Pasaulis kasdien drąsiau ir drąsiau pradeda skelbti geležinės uždangos paslaptis ir už jos vykstančius kruvinus darbus. Net ir tie, kurie tiesiogiai niekad nebuvo susidurę su raudonuoju sli- binu, pradeda tikėti, kad kažkas tikrai nežmoniška turi būti po jo le- tena. Štai "Southland Times" isidėjo straipsnį apie dideles deportacijas Pabaltijį ir Vid. Europoje į vergų darbo stovyklas. Viso išvežta virš astuonių milijonų gyventojų. Iš Lietuvos jų duomenimis išvežta 225000 (daugiau negub iš Latvijos ir Estijos drauge) Mr. Joseph Grew, buv. JAV valst. pasekretorius, ivade sako: " Tos žinios nėra utopinė

fikcija. Jos musako tikrais faktais ir skaičiais baisius dalykus, kurie kasdien atsitinka su milijonais žmonių, tokių pat, kaip ir mes!

Apie deportacijas Lietuvoje mes, tiesa, žinome ir be šio laikraščio pranešimo, bet pakartojau jas dėl to, kad trečių Kalėdų išvakarėse N. Zelandijoje man brukasi mintis, jog nuo tėvynės vargo mes esame ne tik fiziniai toli, bet ir dvasiniai tolstame.

Buvome užsimoję šias Kalėdas švesti didesniam susibūrimui ir jame aptarti lietuviškosios bendruomenės reikalus N.Z., bet dauguma, be vienos-kitos išimties tam kvietimui likome kurtūs ir nebyli. Net savo nuomonės apie tai neradome noro nei laiko pareikšti. Ar tai ne liudija, kad mes dvasiniai tolstame nuo savo tėvynės reikalų, kad gyvename tik pinigui, darbui ir valgiui?

I N. Zelandija mes vieni anksčiau, kiti vėliau atvykę sugebame užsidirbti tiek, kad būtume sotūs, apsirengę, aprūpiname šeimą bei ši tą "juodai dienai" sutaupome. Gal, pasakyčiau, ir per gerai mes čia turime, kai palyginame savo dalį su broliais ir seserimis tremtyje Europoje, Lietuvoje, ar ištremtaisiais Sibire. Ir vėl man prisimena toji sena lietuviškoji patarlė "Sotus alkano neužjaučia"... Užjausti gal mes ir užjaučiame, bet ar iš tiesų norime ir stengiamės jiems padėti? Broliams Sibire ar Tėvynėje, tiesa, tiesioginiai mes nieko negalime padėti, bet gi netiesioginiai daug: nuolatinėmis aukomis Lietuvos laisvinimo reikalams bei gyvu ir spausdintu žodžiu vietinių tarpe ir jų spaudoje beldžiantis į Vakarų pasaulio žmogaus sąžinę, tiekiant faktus ir nušviečiant tikrąjį bolševikų veidą.

Dar daugelis lietuvių tremtinių tebėra Europoje skurde ir laukime išemigruoti. Jie tikisi, kaip ir mes tikėjome, savo darbu pelnytis duoną. Deja, Užgimimo šventės belaukdami nedaug turi vilties išemigruoti Europoje like ligonys ir seneliai. Jie laukia mūsų kad ir nedidelės paramos. Jei neturime Europoje skurdan patekusio tautiečio adresų, pasiūskime jiems auką per Lietuvos Raudonąją Kryžių Vokietijoje.

Atleiskite už tas netaip jau linksmas mintis Kalėdų švenčių ir Naujų 1952 Metų išvakarėse.

Kalėdas ir Naujus Metus švenčiant, tikiu, susibursime kad ir mažesniais būreliais. Kalbėdami apie asmeninius, nepamirškime ir mūsų bendruomenės reikalų. Kviečiu visus aktyviai panagrineti ir surasti būdus, kurie mūsų lietuviškąją bendruomenės gyvenimą N. Zelandijoje padarytu gyvesni 1952 metais. Jūsų A. Butkus.